

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΒΕ-Γ-ΚΟΣ

(1936 - 1995)

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Ι. Ν. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

στὸν καθηγητὴ Θεόφιλο Βέικο ἀπὸ τὸν
Κοσμήτορα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς

Θεόφιλε,

Τὸ θλιβερὸ ἄγγελμα τοῦ ἀδόκητου θανάτου σου μᾶς συγκλόνισε ὅλους
στὴ Σχολὴ καὶ μᾶς βύθισε σὲ βαθιὰ καὶ ἀνείπωτη λύπη.

Τὸ κενὸ ποὺ ἀφήνει εἶναι μεγάλο. Κενὸ δυσβάστακτο γιὰ τὴν οἰκογένειά
σου ποὺ τόσο ἀγαπούσες καὶ καμάρωνες· τὴ γυναῖκα σου, ἐκλεκτὴ μας συνά-
δελφο ἐκπαιδευτικὸ, καὶ τίς δύο σου θυγατέρες. Κενὸ δυσαναπλήρωτο στὴ
Σχολή μας. Θὰ μᾶς λείψει ἡ πραότητα τοῦ χαρακτήρα σου, ἡ ἀθόρυβη ἐργα-
τικότητά σου, ἡ ὑπεύθυνη τεκμηριωμένη ἐπιχειρηματολογία, ἡ ἐπιστημονικὴ
δημιουργικὴ τόλμη, ἡ ἀσύγαστη κοινωνικὴ εὐαισθησία σου.

Σὲ λίγο θὰ σὲ σπεκάζει τὸ Μαρουσιώτικο χῶμα, δίπλα σὲ ἓναν ἄλλον
μεγάλο δικό μας, καθηγητὴ τῆς Σολῆς μας, μεγάλο τῆς Φιλοσοφίας, ἀκαδη-
μαϊκὸ, δίπλα στὸν ἄλλο δικό μας Θεόφιλο, τὸν ἀείμνηστο Θεόφιλο Βορέα.
Ἡ «συνάντησή» σας αὐτὴ, τῶν δύο μεγάλων μας Θεοφίλων τῆς Φιλοσοφίας,
ὅς εἶναι «συμβολικὴ» γιὰ τὴν πορεία τῶν φιλοσοφικῶν πραγμάτων στὴ Σχο-
λή μας.

Καταθέτω στὴ σορὸ σου ἐκ μέρους τῆς Κοσμητείας τῆς Φιλοσοφικῆς
Σχολῆς, τῆς Σχολῆς ποὺ μὲ τόση ἀφοσίωση διακόνησες, τὸ δάφνινο τοῦτο
στεφάνι, σύμβολο ἀείζωο καὶ δεῦγμα ἐλάχιστο τῆς βαθύτατης ἀγάπης μας καὶ
ἐκτίμησής μας.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Κ. ΔΑΝΑΣΣΗΣ-ΑΦΕΝΤΑΚΗΣ

Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικῆς
καὶ Ψυχολογίας

Ἀείμνηστε φίλε καὶ Συνάδελφε!

Εἶναι πραγματικά δυσαναπλήρωτο τὸ κενὸ ποὺ μᾶς κληροδότησε ὁ ἀδόκητος χαμὸς τῆς φιλοσοφικῆς σου υπάρξεως. Τὸ Τμήμα Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικῆς καὶ Ψυχολογίας μὲ εὐλικρινή συντριβή καὶ βαθιὰ ὀδύνη ἀποχαιρετᾷ σήμερα τὸν ἄνδρα ποὺ ἐτίμησε μὲ τὴν πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ἐνέργειά του τὸ Πανεπιστήμιο καὶ τὰ φιλοσοφικὰ γράμματα. Τὸ Τμήμα αὐτὸ Σὲ ἀγάπησε, Θεόφιλε, καὶ σήμερα θρηνεῖ ὀλόκληρο τὸν πρόωρο χαμὸ Σου, γιατί εἶναι ὁ ἐπιστημονικὸς χώρος, τὸν ὁποῖο ἀγάπησες καὶ ἐσὺ καὶ στὸν ὁποῖο ἐργάστηκες σκληρὰ μὲ συνέπεια καὶ ἀπόδοση τόσο στὴν ἔρευνα ὅσο καὶ στὴ διδασκαλία. Στιβαρὰ καταρτισμένους φιλοσοφικὰ διδάσκαλους, υπεύθυνους, σοβαροὺς, δίκαιους, αὐστηροὺς καὶ ἄψογους στὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του, ὁ Θεόφιλος Βέϊκος στερεῖ μὲ τὴν ἀπουσία του τὸ Πανεπιστήμιο ἀπὸ μιὰ ἀξίολογῃ καὶ ἀξιότιμῃ ἐπιστημονικῇ μονάδα.

Οἱ συνάδελφοί Σου, ἀείμνηστε συνάδελφε, θὰ ἐνθυμοῦνται γιὰ πάντα τὴν ἐπιστημονοσύνη καὶ τὸ ἥθος Σου. Ὑπῆρξες ἓνας γνήσιος καὶ ἀκέραιος ἐπιστήμονας. Ἦσουν κάτοχος, σὲ ὑψηλὸ βαθμὸ, τῆς φιλοσοφικῆς γνώσης καὶ μὲ δεξιότητες χειρίζουσιν τὴν ἐπιστημονικὴ μέθοδο. Καὶ τὰ δύο ἦταν κατὰδῃλα στὸν τρόπο ποὺ ἔγραφες καὶ στὸν τρόπο ποὺ ὁμιλοῦσες. Πειθαρχία, ἀκρίβεια, τάξη, ρυθμός, ἐπιχειρήματα, ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα ὅλης αὐτῆς τῆς ὁργάνωσης. Καὶ χαρακτηρίζε τὸ βίον, τὴ δράση καὶ τὴν παρουσία Σου στὴν Κοινότητα καὶ στὸ Πανεπιστήμιο ἐνεργητικὰ καὶ γόνιμα.

Ἀκόμῃ σπανιότερα συναντᾷ κανεὶς σήμερα τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἠθικοῦ ἀνθρώπου. Τὸ ἥθος Σου, Θεόφιλε, μὲ τὴν κοινωνικὴ καὶ δημοκρατικὴ του διάσταση, ἡ ἀνθρωπιὰ Σου, ἔφερναν τὰ σημάδια τοῦ μόνιμου καὶ τοῦ σταθεροῦ. Ἐκεῖνης δηλαδὴ τῆς ἀμετακίνητης αἰδιότητος ποὺ ὑψώνει τὰ ἀνθρώπινα ἐνεργήματα στὴν περιοχὴ τοῦ κλασσικοῦ. Τὶς πράξεις Σου, στὴν καθημερινή Σου ζωὴ καὶ στὴν υπεύθυνη δράση Σου, τίς σημάδευε ἡ ἰσορροπία, ἡ βεβαιότητα, ἡ ἀκεραιότητα, ἡ γαλήνη, καὶ ἡ διαύγεια. Τὸ σπασμωδικὸ καὶ ἡ βιασύνη, ἡ ἀκαθοριστία καὶ τὸ ἀμφίσημο, ἡ διπλωματικὴ εὐελιξία, ἡ νομότυπη κοινωνικότητα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ σχῆμα τῆς σύμβαςσης στὴν πράξη, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἐγγυηθεῖ τὴ γνήσια ποιότητα τοῦ ἐσωτερικοῦ εἶναι, ἦταν παντελῶς ἄγνωστα στὴν προσωπικότητά Σου.

Ἀκόμῃ, Θεόφιλε, ὁ ὁμιλῶν θὰ στερηθεῖ, κατὰ τίς συνεδριάσεις μας, ὅχι μόνο τὸν ἀπλό, ἀλλὰ γόνιμο καὶ μεστό σὲ ἐπιχειρήματα λόγο Σου, ἀλλὰ πρὸ πάντων τὸν ἀντίλογο, σὲ σημερινὲς κρίσιμες καὶ πάλι περιόδους τῆς

συνεργασίας μας. 'Ο 'Αντίλογος που —πολλές φορές— κλόνιζε τὴν ἀντίκειμενικότητα τῶν κατὰ συνθήκη ἀποφάσεων. Τώρα θὰ εἶναι ὅλα πιδ φτωχά, πιδ καθημερινά καὶ πιδ πεζά!

'Αγαπητὲ συνάδελφε, οἱ καθηγητὲς τῆς φιλοσοφίας κ.κ. Μουτσόπουλος, Κούτρας καὶ Δημητρακόπουλος θὰ ἐκφωνήσουν τὸν πρέποντα λόγο· ἐγὼ ὡς Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Φ.Π.Ψ., Σὲ ἀποχαιρετῶ ἐκ μέρους ὅλων τῶν συναδέλφων, ὅλου τοῦ Διοικητικοῦ προσωπικοῦ καὶ ὅλων τῶν φοιτητῶν μας καὶ καταθέτω ἐκ μέρους ὅλων δάφνινο στεφάνι ἐπὶ τῆς σοροῦ Σου, ὑποσχόμενος ὅτι θὰ διατηρήσουμε στὴ μνήμη μας γιὰ πάντα τὴν ὠραία προσωπικότητά Σου, ποὺ θὰ εἶναι καὶ ἡ πιδ ὠραία ἀνάμνηση στὴν καλὴ γυναίκα Σου, τὴ Χριστίνα, στὰ καλά Σου τὰ παιδιά, καὶ σὲ ὅλους ἐμᾶς.

Αἰωνία Σου ἡ μνήμη!

